ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
1
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΙΗ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5748

ΤΟ ΚΥΚΝΕΙΟΝ ΑΣΜΑ ΤΟΥ ΑΝΕΝΔΟΤΟΥ

Σύρων τὴν ἐντροπὴν ἑνὸς διετοῦς ἀναρχισμοῦ, ἀκολουθήσαντος ἐξελικτικὴν μορφὴν ἀπὸ τῆς συκοφαντίας μέχρι τῆς δυναμιτιστικῆς ἀποπείρας κατὰ τῶν θεσμῶν. Κατάκοπος ἀπὸ τὴν πολιτικὴν περιπέτειαν, μέσα εἰς τὴν δίνην τῆς ὁποίας ἀπηλλοτρίωσεν εἰς τὸ πάθος καὶ τὸν αὐτοέλεγχον καὶ τὴν συνείδησιν εὐθύνης. Σπορεὺς θυελλῶν καὶ ἀσυδοσίας, ἡ ὁποία ἔφθασε μέχρις ἀνταρτικῆς διεγέρσεως κατὰ τοῦ Κράτους καὶ τῆς νομιμότητος. Ἄλλοτε οὐραγὸς καὶ ἄλλοτε ἡγέτης ἀλλοφρόνων φωνασκῶν καὶ ὑπονομευτῶν τῆς γαλήνης, φθάνει σήμερον ὁ κ. Παπανδρέου εἰς τὰς Πάτρας διὰ τὸ κύκνειον ἆσμα τοῦ διαβοήτου «ἀνενδότου ἀγῶνος». Εἶναι ἐκ τῶν προτέρων γνωστὸν τί θὰ εἰπῇ. Καὶ τί θὰ ὑποσχεθῇ. Ἀλλὰ εἶναι ἐπίσης γνωστὸν τί δὲν πρόκειται εἰς τὴν γενέτειράν του γῆν νὰ ἐπιτύχῃ ὁ κ. Παπανδρέου. Δὲν θὰ ἐπιτύχῃ νὰ συγκινήσῃ. Δὲν θὰ ἐπιτύχῃ νὰ ἐντυπωσιάσῃ. Καὶ — κυριολεκτικώτερον — δὲν θὰ ἐπιτύχῃ νὰ πωματίσῃ τὴν διασταλεῖσαν ἤδη εἰς ὀργὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν. Ὅπως δὲν θὰ κατορθώσῃ καὶ νὰ ἀλλοιώσῃ τὰς μαύρας σελίδας — ἐγράφομεν εἰς τὸ ἄρθρον τῆς τελευταίας Κυριακῆς — ταραχώδους διετοῦς του πορείας, αἱ ὁποῖαι, τώρα, πιέζουν μέχρις ἠθικῆς ἀσφυξίας τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Λυπούμεθα, εἰλικρινῶς, διὰ τὸν δραματικὸν αὐτὸν πολιτικὸν ἐπίλογον ἑνὸς ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ἡ Φύσις προώριζε διὰ κάτι καλλίτερον καὶ εὐγενέστερον ἀπὸ ὅ,τι ὁ ἴδιος ἔταξε σκοπὸν τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς σταδιοδρομίας του. Διότι εἶχε προσόντα, ἱκανότητας, τάλαντον ὁ κ. Γεώργιος Παπανδρέου. Τὰ κατησώτευσεν, ὅμως, ὅλα αὐτὰ εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ κοντοφθάλμου πάθους διὰ τὴν Ἐξουσίαν. Καὶ ἀντί, διὰ τὴν κατάκτησίν της, ποὺ εἶναι διὰ τοὺς πολιτικοὺς θεμιτὴ καὶ ἐν πολλοῖς ἐπιβαλλομένη ἐπιδίωξις, νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν νοῦν, ἔδωκε προβάδισμα καὶ ἀποκλειστικὴν προτεραιότητα εἰς τὸ ἄγριον ἔνστικτον. Καὶ ἐδημιούργησεν οὕτω κατάστασιν ἀπολύτου πλαστότητος, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ἐνεπλέκοντο, τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο, ὅλα ὅσα συνιστοῦν τὴν οὐσιαστικὴν καὶ ψυχολογικὴν θωράκισιν τοῦ Ἔθνους. Καὶ ἀπὸ προστάτης τῆς Ἀληθείας, ἔγινε δήμιός της. Καὶ ἀπὸ φρουρὸς τῆς Δημοκρατίας, κατασκευαστὴς λιβέλλων ἐναντίον της. Καὶ ἀπὸ ψύχραιμος κριτής, μετεβλήθη εἰς ἡμερήσιον σκανδαλοποιόν, ἰχνηλατοῦντα ταπεινὰς νοσηρότητας, διὰ νὰ ὑφάνῃ ταπεινοτέρους μύθους, κινοῦντας τὴν περιφρόνησιν. Ὑπερθεματιστὴς τῆς ἐρυθρᾶς συνωμοσίας εἰς συνθήματα μίσους, θεωρητικὸς τῆς ἀνατροπῆς, παράγων ἐκθεμελιωτικῆς ἀνωμαλίας, ἔφθασεν ὁ κ. Παπανδρέου μέχρι σημείου, ὥστε νὰ προσφεύγῃ εἰς τὴν τυμβωρυχίαν τοῦ διχασμοῦ, διὰ νὰ ἀσκήσῃ πίεσιν εἰς στόχους, πού, ἐν τούτοις, πρέπει νὰ μένουν ὑπεράνω κομματικῶν ἀνεμοθυελλῶν, ὑπεράνω κομματικῶν ἀντιδικιῶν· ὑπεράνω περιστασιακῶν συγκρούσεων.

Θὰ ἐπαναλάβωμεν, ὅτι βαθύτατα λυπούμεθα διὰ τὴν ἀσυγκράτητον κυλίνδησιν αὐτοῦ τοῦ πολιτικοῦ. Θὰ ἠθέλαμεν, ἔστω καὶ ἀντιφρονοῦντες, νὰ ἠδυνάμεθα — ὅπως κατ' ἐπανάληψιν ἄλλοτε συνέβαινε — νὰ χαιρετίσωμεν τὴν ἄφιξιν, μὲ τὸν τόνον, ποὺ ἐμπνέουν αἱ ὑποδοχαὶ ἀξίων πρωταγωνιστῶν τῆς δημοσίας ζωῆς, ἀσχέτως τοποθετήσεώς των. Δὲν ἀρκεῖ, ὅμως, εἰς τὰς περιστάσεις αὐτὰς τοῦ ἑνὸς μόνον μέρους ἡ θέλησις. Πρέπει νὰ συνυπάρχῃ καὶ τοῦ ἑτέρου. Καί, ἀτυχῶς, ὁ κ. Παπανδρέου ἀπέκλεισεν αὐτὴν τὴν ἱκανοποίησιν.

Πρέπει, ἀσφαλῶς, διὰ νὰ φθάσῃ ἐδῶ, ποὺ ἔφθασε, νὰ κατείχετο ἀπὸ μέγαν καὶ συγκλονιστικὸν ἐσωτερικὸν πανικόν, νὰ ἐκυριαρχεῖτο ἀπὸ κάποιο σπαρακτικὸν ἄγχος, νὰ ἠσθάνετο εὐρύ, εὐρύτατον ψυχικὸν κενόν. Χωρὶς αὐτὰ τὰ σύνδρομα, χωρὶς αὐτὰς τὰς τραγικὰς διεργασίας, δὲν γίνεται κανεὶς πολιτικὸς αὐτόχειρ. Εἰς τὴν πολιτικήν, ὅμως, ἐνδιαφέρει, πρωτίστως, ἡ πραγματικότης. Καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου προσέφερεν εἰς ἑαυτὸν τὴν χειροτέραν ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποίαν ἦτο δυνατὸν νὰ προσφέρῃ: Καγχάζουσαν διάψευσιν τῆς ἀξίας. Κρῖμα. Θὰ τὸ ἐννοήσῃ, ἴσως, εἰς κάποιαν στιγμὴν αὐτοπερισυλλογῆς καὶ ὁ ἴδιος. Διότι — καὶ αὐτὸ ὡς ἐλαφρυντικόν, ἀφοῦ ἡ ἐπιείκεια εἶναι ἡ ἀδελφὴ τῆς δικαιοσύνης — αὐτός, ποὺ τόσα ἔχει διαπράξει, δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἶναι ὁ κ. Παπανδρέου. Κάποιο πνεῦμα κακοῦ εἶναι ποὺ τὸν βασανίζει, τὸν τυραννεῖ καὶ τὸν καταδιώκει.

Λοιπόν, προσέξατε ἀπόψε. Σταθῆτε εἰς τὴν Πλατεῖαν, ἀκόμη καὶ ὡς περίεργοι. Ἀκούσατε τὸν κ. Παπανδρέου. Θὰ ἐπαναλάβῃ ἑαυτὸν διὰ μυριοστὴν φοράν. Καὶ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν θὰ μεταβαπτίσῃ τὴν ἀντιλαϊκὴν τοποθέτησίν του, τὸν ἀγῶνα του κατὰ τῆς Δημοκρατίας εἰς μάχην ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τῶν ἐλευθεριῶν. Θὰ ἀκούσετε τοὺς τετριμμένους μελοδραματισμοὺς περὶ Λαοῦ καὶ ἰδίᾳ περὶ νεότητος. Ἀλλὰ δὲν θὰ λησμονήσετε, ὅτι ὑπ' αὐτοὺς ἐκαλλιεργήθη ἡ παρόρμησις πρὸς ἐξέγερσιν, τῆς ὁποίας συνέχεια θὰ ἦτο ἡ ἀνατίναξις εἰς τὸν ἀέρα τῆς γαλήνης τοῦ τόπου.

Θὰ εἶναι καὶ ἀπόψε ὁ ἴδιος ὁ κ. Παπανδρέου. Ὁ ἀδύνατος ἄνθρωπος, ποὺ θὰ σπαράσσεται ἀπὸ τοῦ ἐξώστου, πιστεύων ὅτι κατασπαράσσει τοὺς ἀντιπάλους του. Ὁ τόσον ἀδύνατος, ποὺ καὶ πρὸς τὸν ἑαυτόν του ἀδιακόπως ἀπιστεῖ.

Ο ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΤΑΥΘΑ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε.

Κύριον χαρακτηριστικὸν ὑπῆρξεν ὁ ἄκρατος ἐνθουσιασμὸς

Οἱ λόγοι τοῦ κ. Κανελλοπούλου καὶ τῶν λοιπῶν ὑποψηφίων

Ο κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΧΕΙ ΠΑΡΕΜΒΑΛΕΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΤΟ ΣΙΔΗΡΟΥΝ ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΑΡΝΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ.— ΑΡΝΕΙΤΑΙ Ο,ΤΙ ΔΕΝ ΕΠΡΑΞΕΝ Ο ΙΔΙΟΣ.— Η Ε.Ρ.Ε. ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Τὴν βεβαίαν νίκην, τὴν συντριπτικὴν νίκην τῆς ΕΡΕ εἰς τὸν νομόν μας ἐπεσφράγισεν ἡ χθεσινὴ μεγαλειώδης συγκέντρωσις εἰς τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Κανακάρη ἐκλογικὸν κέντρον τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως. Χιλιάδες λαοῦ — ὅλοι ψηφοφόροι καὶ κάτοικοι τῆς πόλεως — ἐπεφύλαξαν ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν τόσον εἰς τὸν ἐπιφανῆ συμπολίτην, τέως ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Κανελλόπουλον, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἐκλεκτοὺς ὑποψηφίους τοῦ συνδυασμοῦ τῆς ΕΡΕ. Ὑπολογίζεται, ὅτι τὸ συγκεντρωθὲν πυκνὸν πλῆθος ὑπερέβαινε τὰς πέντε χιλιάδας.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν παρευρεθέντων ἦτο κάτι τὸ πρωτοφανές. Ἄνθρωποι πάσης τάξεως, ἐπιστήμονες, ἐπαγγελματίαι, ἔμποροι, διεδήλουν περιτράνως τὴν ἀφοσίωσίν των καὶ τὴν πίστιν των πρὸς τοὺς ὑποψηφίους τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως, βέβαιοι διὰ τὴν περιφανῆ νίκην τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ κ. Κανελλοπούλου καὶ τῶν ἄλλων ὑποψηφίων εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ ἐκλογικοῦ κέντρου ἔδωσε τὸ σύνθημα θυελλωδῶν ἐνθουσιαστικῶν ἐκδηλώσεων καὶ ζητωκραυγῶν. «Τὴν Δευτέραν Κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ», «Προχωρεῖτε, προχωρεῖτε γιὰ τὴν νίκην», «Καραμανλῆς - Κανελλόπουλος» κλπ. ἐφώναζον τὰ πλήθη.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος, συνεχῶς διακοπτόμενος, ὡμίλησε πρῶτος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Ο ΛΟΓΟΣ
ΤΟΥ κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

«Ἄνδρες καὶ γυναῖκες τῆς γενετείρας μου,

»Κλείει ἀπόψε ὁ κύκλος τῶν λόγων, τοὺς ὁποίους εἶχα νὰ σᾶς ἀπευθύνω πρὸ τῶν ἐκλογῶν. Εἶναι λόγοι συμπολίτου σας, ὁ ὁποῖος ἐπὶ 28 συνεχῆ ἔτη ἀφιέρωσε τὸν ἑαυτόν του εἰς τὰ κοινά. Γνωρίζω, ὅτι δὲν ἔχω ἀκόμη ἐκπληρώσει τὸ καθῆκον μου πρὸς τὴν πόλιν καὶ πρὸς τὸν νομὸν Ἀχαΐας καθ' ὅλην τὴν γραμμήν. Ὑπάρχουν πολλά, τὰ ὁποῖα σᾶς ὀφείλω. Ἐξεπλήρωσα ὅμως πάντοτε τὸ ὑπέρτατον ἀπέναντί σας καθῆκον: Νὰ σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν.

»Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἄθλημα μέγα. Δὲν εἶναι βέβαιον, ὅτι ὁ ἐπιδιδόμενος εἰς αὐτὴν ἀθλητὴς ἀναδεικνύεται πάντοτε ἄξιος αὐτῆς. Ἀκόμη καὶ ὁ φιλαλήθης, ἀστοχεῖ συχνὰ καὶ ἀποτυγχάνει εἰς τὴν σύλληψίν της. Ἴσως ἔχω ἀστοχήσει καὶ ἐγὼ πολλάκις. Σήμερον, ὅμως, εἶναι δύσκολον, σχεδὸν ἀδύνατον, νὰ ἀστοχήσω. Ποτὲ μέχρι τοῦδε ἡ ἐκλογὴ δὲν εἶχε τὸν σαφῆ καὶ ἁπλοῦν χαρακτῆρα τῶν ἐκλογῶν τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς.

»Αὔριον, ὁ συμπολίτης μου ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου θὰ σᾶς εἴπῃ πολλά. Καὶ οἱ λόγοι του θὰ εἶναι σαφεῖς. Ἔχει τὸ χάρισμα τῆς σαφηνείας. Ἐνῷ ὅμως ἡ ἀλήθεια εἶναι πάντοτε σαφής, κάθε σαφὴς ἔκφρασις δὲν εἶναι καὶ κατ' ἀνάγκην ἀληθής. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἔχει παρεμβάλει, δυστυχῶς, μεταξὺ τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τῆς ἀληθείας ἕνα παραπέτασμα. Τὸ σιδηροῦν παραπέτασμα τῆς ἀρνητικότητος. Ἀρνεῖται ὅ,τι δὲν ἔπραξεν ὁ ἴδιος. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἠθέλησε νὰ τοῦ ἐμπιστευθῇ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπευθύνου δημιουργικῆς ἀποστολῆς, τῆς ὁποίας θὰ ἦτο ἄξιος. Ἀλλὰ αὐτὸ ἀκριβῶς σημαίνει (εἴτε τὸ θέλει, εἴτε ὄχι) Δημοκρατίαν. Τὸν ἄξιον νὰ κυβερνήσῃ ἀναδεικνύει ὁ Λαός. Καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἀναδεικνύει ἄξιον ἄλλον, τὸν Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν. Ἔτσι, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πράξῃ τίποτε ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν. Διὰ αὐτὸ καὶ ἀρνεῖται πεισμόνως ὅ,τι ἔπραξαν οἱ ἄλλοι.

»Καὶ ὅμως, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ πράξεις ἀξιομνημονεύτους καὶ ὡς ἀρχηγὸς τῆς μειοψηφίας. Ἐντολὴν τοῦ Λαοῦ ἀποτελεῖ καὶ ἡ ἄσκησις τοῦ ἀντιπολιτευτικοῦ ἔργου. Εἶναι κάλλιστα δυνατὸν καὶ ὁ ἀντίλογος νὰ εἶναι δημιουργικός. Ἀλλὰ ὁ ἀντίλογος τοῦ κ. Παπανδρέου εἶναι καταλυτικός. Καί, ἀποβλέπων νὰ καταλύσῃ τὰ πάντα, καταλύει κατὰ πρῶτον λόγον αὐτὸν τοῦτον τὸν καταλυτήν. Ὅταν ἀρνήσαι πᾶν ὅ,τι ἐγένετο κατὰ τὴν τελευταίαν ὀκταετίαν καὶ δὲν βλέπῃς ὅσα μεγάλα καὶ πρωτοφανῆ προέκυψαν ἀπὸ τὸν ἱερὸν μόχθον τοῦ Λαοῦ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν Κυβερνήσεων τῆς περιόδου αὐτῆς, ἀρνεῖσαι αὐτὴν ταύτην τὴν ὁρασίν σου. Καὶ ὅταν τὸ πεῖσμα καὶ τὸ ἀρνητικὸν πάθος σὲ παρασύρῃ (καὶ τοῦτο συνέβη μετὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1961) μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀμφισβητῆς τὴν ἀξίαν τῆς ψήφου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, νὰ θέτῃς τὸ χάρισμα τῆς σαφηνείας σου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κακοῦ, νὰ μὴ βλέπῃς, ὅτι μὲ τὰ συνθήματά σου, ταύτόσημα ἐν πολλοῖς μὲ τὰ συνθήματα τῶν ἐχθρῶν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, ἀπειλεῖς αὐτὸ τοῦτο τὸ παλίτευμα — αὐτὰ τὰ βάθρα τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας καὶ τὴν γαλήνην τοῦ λαοῦ — καταλύεις τὸν ἑαυτόν σου ὡς ἡγέτην. Ἡ ἡγεσία εἶναι πολὺ λεπτὴ ὑπόθεσις. Εἶναι μεγάλη ἀποστολή, ἀλλὰ καὶ παγίς. Ἐπαγιδεύθησαν εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ μεγάλοι ἄνδρες, ὁ Παυσανίας, ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Ἀλκιβιάδης.

»Ἡ ἀλήθεια εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 3ης Νοεμβρίου εἶναι πολὺ σαφής, σαφεστάτη, δι' ὅσους ἔχουν ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ βλέπουν καὶ ὦτα διὰ ν' ἀκούουν. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἔχει πολὺ ἀνοικτὰ τὰ μάτια του. Βλέπει, ὅτι ἐνώπιόν του δὲν ὑπάρχει παρὰ μόνον μία ὁδός. Ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἤνοιξεν ἀπὸ ὀκταετίας καὶ διευρύνει διαρκῶς περισσότερον. Θὰ ἦτο δυνατὸν (τὸ δικαίωμα τῆς πλάνης αὐτῆς θὰ τὸ ἐξησφάλιζεν ἴσως μία συνετὴ ἀντιπολίτευσις, ἡ ὁποία θὰ ἤσκει μετρημένον ἔλεγχον), νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν ἤνοιξεν ὁ Καραμανλῆς, θὰ ἐβάδιζεν ἄλλος ὡς ὁδηγὸς καλύτερον ἀπὸ ἡμᾶς ὅλους. Διατί ὄχι;

»Πιθανὸν τοῦτο νὰ μὴ ἀπετέλει κὰν πλάνην. Κάποτε θὰ συνεχίσῃ ὁπωσδήποτε ἄλλος ὅ,τι ἐπραγματοποιήσαμεν ἡμεῖς. Καὶ ἴσως, θὰ ἦτο ἤδη ἄξιος κάποιος ἄλλος νὰ παραλάβῃ τὴν σκυτάλην ἀπὸ τὰς χεῖρας μας. Ἀλλὰ ἡ σκυτάλη προϋποθέτει ἀγῶνα δρόμου πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν. Ἐν προκειμένῳ, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν προσδιορίζουν τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος, ἡ πρόοδος καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Ἔθνους, ἡ γαλήνη τῆς χώρας. Οἱ ἀντίπαλοί μας, ὅμως, θέτουν ὅλα αὐτὰ ἐν κινδύνῳ. Ἀπειλοῦν τὰ πάντα. Δι' αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ εἶναι συντριπτικὴ ἡ νίκη μας εἰς βάρος των.

»Τὸ νόημα τοῦ αἰτήματος τοῦ Καραμανλῆ νὰ εἶναι συντριπτικὴ ἡ νίκη του, εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἀκόλουθον: Πρέπει νὰ ὑποχρεωθῇ ἡ Ἕνωσις Κέντρου νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν τακτικὴν τῶν ἀντιδημοκρατικῶν ἐκβιασμῶν καὶ τῆς ἐθνικῶς ἐπικινδύνου διασταυρώσεως τῶν ὑπμάτων καὶ συνθημάτων της μὲ τὰ βήματα καὶ συνθήματα τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς. Θὰ ἤρκει εἰς ἡμᾶς νὰ ἔχωμεν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν εἰς τὴν Βουλήν. Δὲν ἀρκεῖ, ὅμως, τοῦτο ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Δημοκρατίας.

»Δὲν ζητοῦμεν συντριπτικὴν λαϊκὴν πλειοψηφίαν διὰ νὰ εἴμεθα περισσότερον ἀμέριμνοι, οὔτε, φυσικά, διὰ νὰ καταστῶμεν ἀσύδοτοι. Ἡ ἐθνικὴ καὶ δημοκρατικὴ αὐτοπειθαρχία ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς ἐπιταγὴν τῆς ἱστορίας. Ζητοῦμεν συντριπτικὴν λαϊκὴν πλειοψηφίαν, διὰ νὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια των οἱ ἀντίπαλοί μας καὶ διὰ νὰ καταστοῦν πάλιν, συγκλονιζόμενοι ἀπὸ τὴν μεγάλην ἠτταν των, παράγων θετικὸς τῆς λειτουργίας τοῦ πολιτεύματος, ἀντιπολίτευσις δημιουργική, ἀντίλογος σαφὴς καὶ πάλιν Ἑλληνικός».

Μετὰ τὸν κ. Κανελλόπουλον ὡμίλησαν οἱ ὑποψήφιοι τῆς ΕΡΕ κατὰ σειρὰν ὡς κάτωθι:

Ο ΛΟΓΟΣ
ΤΟΥ κ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Εἶτα, ἐν μέσῳ πανδαιμονίου ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων, ὡμίλησεν ὁ κ. Ἀχιλλ. Γεροκωστόπουλος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Ἀγαπητοὶ συμπολῖται. Εἶναι ἡ τετάρτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ΕΡΕ καὶ ὁ ἄξιος ἡγέτης της Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς ζητεῖ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Αἱ ἰαχαί, ποὺ ἀκούονται ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ἀσφαλῆ προμηνύματα τῆς θριαμβευτικῆς ἐπιτυχίας τῆς ΕΡΕ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς.

Εἰς τὴν συνείδησιν παντὸς ἐχέφρονος Ἕλληνος εἶναι παγία ἡ πεποίθησις, ἡ ὁποία προεξοφλεῖ τὴν συντριβὴν τῶν ἀντιπάλων μας. Καὶ ἡ πεποίθησις αὐτὴ δὲν εἶναι ὑπαγόρευσις εὐσεβοῦς πόθου. Εἰ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΠΙΛΕΚΤΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε. ΗΛΕΙΑΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ βετεράνος μὲ τὸν πλοῦτον τῆς πείρας καὶ τὸν ὄγκον τῆς προσφορᾶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὸ μεγαλεῖον τῆς ὁποίας ὑπῆρξε τὸ ἀσίγαστον πάθος του· ὁ δυναμικὸς κατὰ τὴν πνευματικότητα, ποὺ δεσπόζει καὶ κυριαρχεῖται ἀπὸ σπαθισμοὺς σπανίας εὐφυΐας· ὁ ὀξυδερκὴς μαχητὴς τῆς Ἰδέας, ποὺ δονεῖται ἀπὸ τὴν ἔξαρσιν μὲ τὴν παρορμητικότητα εὐγενοῦς ἐφήβου· ὁ εὔστροφος καὶ συγχρόνως ὁ τετράγωνος, ὁ θετικός, ὁ πραγματιστής, ποὺ γνωρίζει νὰ εἶναι ἀνοικτὸς καὶ εἰς τὸν ὁραματισμὸν καὶ εἰς τὴν μετουσίωσίν του εἰς εὔχυμον καὶ γόνιμον ἔργον· ὁ ἀγαπητότατος Σταῦρος Πολυζωγόπουλος εὑρίσκεται καὶ πάλιν ἐνώπιον τοῦ Λαοῦ τῆς Ἠλείας. Καὶ ζητεῖ ἐξουσιοδότησιν, ζητεῖ ἐντολὴν δι' ἑαυτὸν καὶ τοὺς συνεργάτας του, διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν πολιτικὴν προσφοράν του. Εἶναι μακρὰ αὐτὴ ἡ προσφορά. Μακρὰ καὶ ὀγκώδης. Καὶ ἴσως μόνον ὁ Σταῦρος, μὲ τὴν σπανίαν ἀνιδιοτέλειαν καὶ τὴν μετριοφροσύνην, ποὺ τὸν διακρίνουν, εἶναι ὁ μόνος ποὺ δὲν γνωρίζει τὸ εἰδικὸν βάρος της. Τὸ ἔχει ὅμως σταθμίσει ἡ Κοινὴ Γνώμη, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Σταῦρος Πολυζωγόπουλος μένει πυργωμένος. Ἔχει μὲ τὸν Λαόν, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποίου εἶναι ἀφιερωμένος, δεσμοὺς παγιότητος, μονιμότητος, ἀληθείας. Δεσμοὺς ἐρριζωμένους εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν λογικήν, εἰς τὸ συναίσθημα καὶ τὴν κρίσιν. Δεσμούς, ποὺ δὲν διακόπτονται. Δὲν εἰμποροῦμεν, συνεπῶς, νὰ ζητήσωμεν ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου κάτι, τὸ ὁποῖον ἀδιαφιλονεικήτως ἔχει. Εἶναι βεβαία ἡ μεγάλη, ἡ εὐρεῖα πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνη καὶ προτίμησις. Ὅμως αὐτὰς τὰς ἡμέρας τοῦ προεκλογικοῦ πυρετοῦ ἐνθυμοῦνται μὲ συγκίνησιν αἱ στῆλαι αὐταὶ τὸν ἔξοχον ἀγωνιστὴν τῆς πολιτικῆς, ὁ ὁποῖος τὴν ἐτίμησε καὶ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὰ κρισιμώτερα Ὑπουργεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα διῆλθεν, ἀφήσας ἐποχήν. Δι' αὐτὸ καὶ πανελληνίως εἶναι κατακυρωμένη ἡ προσφορά του ὑπὸ τὴν αὐστηρὰν ἔννοιαν τῶν ἐθνικῶν ὑπηρεσιῶν. Ὁ Λαὸς εἶχε πλειστάκις τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς καὶ ἀπὸ τῶν ὑπουργικῶν θέσεων καιρίας σημασίας τὸν δημιουργικόν, τὸν παλμῶδη, τὸν ἐμπνευσμένον ἄνθρωπον μὲ τὴν σφύζουσαν ζωτικότητα, τὴν πληθωρικὴν δραστηριότητα καὶ τὴν δονουμένην ἔξαρσιν. Τὸν ἄνθρωπον μὲ τὸ πνευματικὸν βάθος καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς κρίσεως, μὲ τὴν συμφυᾶ πρὸς τὸν χαρακτῆρα εὐγένειαν καὶ μὲ τὴν εἰλικρινῶς ἐγκάρδιον προσήνειαν, μὲ τὴν ὁποίαν καὶ ἐνθουσιάζει· τὸν ἄνθρωπον μὲ τὴν θερμουργὸν πίστιν εἰς ἰδέας, ἀρχὰς καὶ παραδόσεις. Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία, ὅτι ὁ Σταῦρος Πολυζωγόπουλος θὰ τιμηθῇ ὅπως τοῦ ἁρμόζει ἀπὸ τοὺς συμπολίτας του. Ἀπὸ αὐτοὺς ὅμως, οἱ ὁποῖοι τὸν αἰσθάνονται πολὺ κοντά των, τὸν γνωρίζουν ἄριστα καὶ τὸν κρατοῦν πυργωμένον εἰς τὴν συνείδησίν των, θὰ ἐζητοῦμεν νὰ μᾶς ἐπιτρέψουν μίαν θερμὴν σύστασιν: Νὰ δώσουν εἰς τὸν συνδυασμὸν ὁλόκληρον εὐρυτάτην λαϊκὴν συγκατάθεσιν, ὡς ἀναγνώρισιν τῆς τεραστίας προσφορᾶς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ πρὸς τὴν Ἠλείαν. Μιᾶς προσφορᾶς, διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ὁποίας ἐμόχθησεν ὁ Σταῦρος Πολυζωγόπουλος, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ οὕτω τὴν δύναμιν καὶ τὸ δικαίωμα νὰ παράσχῃ ἐναργεστέραν τὴν εἰσφοράν του ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Ἠλειακοῦ Λαοῦ, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἐπίκλησιν ἔδωκε πάντοτε τὸ «παρών».

ΣΗΜΕΡΟΝ

Ο κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΘΑ ΟΜΙΛΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 31.— Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε. κ. Καραμανλῆς θὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸν Ἀθηναϊκὸν λαὸν τὴν 8ην ἑσπερινὴν αὔριον (σήμερον) Παρασκευὴν εἰς μεγαλειώδη συγκέντρωσιν, ἡ ὁποία θὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τὴν πλατεῖαν Κλαυθμῶνος.

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ο κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΑ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑ